

BOG

SELVMORDSTANKER KAN IKKE BETALE SIG (/BOEGER/SELVMORDSTANKER-KAN-IKKE-BETALE-SIG-ROMAN)

Af Johan Davidsen (/forfattere/johan-davidsen-0)(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/))

Log ind (</user/login?destination=/boeger/selvmoerdstanker-kan-ikke-betale-sig-roman>) for at
anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/selvmoerdstanker-kan-ikke-betale-sig-roman&title=Selvmordstanker-kan-ikke-betale-sig>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/selvmoerdstanker-kan-ikke-betale-sig-roman&status=Selvmordstanker-kan-ikke-betale-sig+http://litteratursiden.dk/boeger/selvmoerdstanker-kan-ikke-betale-sig-roman>)

Selvmoerdstanker kan ikke betale sig, men der er mange andre tanker, Johan Davidsen bør tage sig godt betalt for i sin nye roman.

TAGS:

ARBEJDE (/TAXONOMY/TERM/568) FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597) IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)
KARRIERE (/TAXONOMY/TERM/5490) KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)
PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726) SAMFUNDSSKILDRINGER (/TAXONOMY/TERM/9168)
SELMORD (/TAXONOMY/TERM/9349) SELVOPGAVETHED (/TAXONOMY/TERM/9353)
UNGE MÆND (/TAXONOMY/TERM/11012) VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

16 mar.20

(/users/mads-damso)

Af Mads Damsø (/users/mads-damso)

Skribent

Selv mordstanker kan ikke betale sig, men der er mange andre tanker, Johan Davidsen bør tage sig godt betalt for i sin nye roman.

I 'Selv mordstanker kan ikke betale sig' følger vi førstepersonsfortælleren Daniel, en mand i trediveerne, der vender hjem til København efter et mere eller mindre mislykket ophold i Glasgow, hvor han forsøgte at gøre den som journalist. Tilbage i Danmark skaffer hans bror ham et nyt job på et PR-bureau, og kort tid efter flytter Daniel ind ved et vennepar fra gymnasietiden. De hedder Rasmus og Sofie.

Daniel har lige siden dengang han mødte Sofie første gang været hemmeligt forelsket i hende. Det er om forholdet til disse venner og de nye bekendtskaber på arbejdspladsen, Trine og Norbert, at dramatikken i bogen snor sig. Og undervejs i fortællingen når vi i bogstavelig forstand et til flere klimaks, for hver gang en af disse relationer udvikler sig og tager en seksuel drejning:

"Hun bøjer sig lidt mere forover og sætter hænderne på ballerne. Først glider fingrene lidt, og så får hun ordentlig fat. Jeg ser, hvordan stoffet kun lige dækker selve hendes røvhul. Jeg ser den mørkere hud omkring hullet. De små hår. Jeg kommer til at tænke på, eller også har jeg længe tænkt på, en American Apparel-reklame, hvor en kvinde sidder på en cykel, hvor man også, selvom hun har trusser

på, men fordi det er en g-streng, næsten kan ane hendes røvhul. Det er så sexistisk. Det er så forkert. Det skal få mig og nogle andre til at købe noget."

Det er imidlertid ikke på grund af plottet og de pornografiske højdepunkter, du skal læse denne bog. Bevares, de studentikose beskrivelser er særligt humoristiske, og det er mere end ganske underholdende at følge med, når sveden drypper af siderne. Men langt henad vejen virker de små hændelser, der driver historien fremad, lige så tilfældige og ligegyldige som Daniels ligegyldighed overfor sin egen situation. Han følger bare med, fordi han ikke kan andet og kommenterer på livet, som han ser det på sin vej.

"Hvornår kommer ægte normcore-mad, som man ikke må tale om, som blot skal overstås? Måske nærmere normcore-mad som underklassens mad, som hurtig og usund, som Adidas-træningsbukser, der tidligere var proletariatets symbol, men som i dag fremstår som en ironisk kommentar, man kan positionere sig selv ud fra, det næste bliver sikkert en parafrase over underklassens fuldstændig fjernede kønsbehåring, fordi vi nu ved, at det er en pirrende parodi på proletariatets hårfjerningsidealer. Det er frækt, at du er glat, fordi du ved, det er forkert at være glat."

Det er altså i opdagelsen og beskrivelserne af de helt åndssvage hverdagsting, som vi alle oplever og tager stilling til igennem livet, at de små guldkorn ligger og venter i denne roman. Og det er i et meget velskrevet sprog, Johan Davidsen får fortalt sin hovedpersons betragtninger.

Jeg vil derfor ikke anbefale denne bog til de, der leder efter en spændende historie, men derimod til dem, der synes, at en lækker sproglig formidling af hverdagens små observationer lige er sagen.